

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Anna Kozłowska (sprawozdawca)

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie ze skargi J. R.
o wznowienie postępowania
zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w O.
z dnia 17 lutego 2011 r., w sprawie z powództwa J.R.
przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie [...], J. S. i E. Ł.
o zapłatę i ustalenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 października 2015 r.,
zażalenia skarżącej J. R. na orzeczenie zawarte w pkt. 2
postanowienia Sądu Apelacyjnego
z dnia 16 lutego 2015 r.,

- 1. oddala zażalenie,**
- 2. przyznaje adw. M. C. od Skarbu Państwa
(Sądu Apelacyjnego) kwotę 3600 (trzy tysiące
sześćset) zł podwyższoną o stawkę podatku od towarów
i usług, tytułem wynagrodzenia za udzieloną z urzędu
J. R. pomoc prawną w postępowaniu
zażaleniowym przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

W dniu 20 października 2014 r. J. R. wniosła skargę o wznowienie postępowania w sprawie z jej powództwa przeciwko [...] o odszkodowanie, zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 3 czerwca 2011 r., wywodząc, że w toku postępowania była pozbawiona możliwości obrony swych praw. Rozstrzygając o skardze, tę podstawę skargi Sąd Apelacyjny zakwalifikował jako podstawę z art. 401 pkt 2 k.p.c. i postanowieniem z dnia 16 lutego 2015 r. - w związku ze złożeniem przez powódkę wniosku o przywrócenie terminu do złożenia skargi - oddalił ten wniosek i odrzucił skargę o wznowienie postępowania. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia Sąd Apelacyjny wskazał, że w postępowaniu, wznowienia którego domaga się powódka, była ona reprezentowana przez pełnomocnika. O wyroku pełnomocnik wiedział, w dniu 6 czerwca 2011 r., złożył bowiem wniosek o jego doręczenie i sporządzenie uzasadnienia. Nadto Sąd Apelacyjny wskazał, że art. 169 § 4 k.p.c. pozwala przywrócić termin, któremu uchybiono, przed upływem roku od jego upływu, a odstępstwa od tej zasady dopuszcza tylko w wypadkach wyjątkowych. Powódka z wnioskiem wystąpiła po upływie trzech lat od powzięcia wiadomości o wyroku w sytuacji gdy termin do wniesienia skargi wynosi trzy miesiące (art. 407 § 1 k.p.c.). Nie było zatem podstaw do przywrócenia terminu do wniesienia skargi o wznowienia i skarga, jako spóźniona, podlegała odrzuceniu.

W zażaleniu na to postanowienie, w części obejmującej odrzucenie skargi, powódka domagała się uchylenia tego postanowienia ewentualnie jego uchylenia i przekazania sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania. Z uzasadnienie zażalenia wynika, że domaga się kontroli postanowienia w części oddalającej wniosek o przywrócenie terminu, powołując się na swój zły stan zdrowia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Brak jakichkolwiek podstaw, aby zakwestionować prawidłowość stanowiska Sądu Apelacyjnego. Skarga o wznowienie postępowania oparta na podstawie pozbawienia strony możliwości obrony jej praw, powinna być wniesiona w terminie

trzech miesięcy od dnia, w którym o wyroku dowiedziała się strona, jej organ lub jej przedstawiciel ustawowy, przy czym przez stronę rozumie się również jej pełnomocnika procesowego. Powódka wniosła skargę o wznowienie postępowania po upływie ponad trzech lat od powzięcia wiadomości o wyroku przez jej pełnomocnika procesowego. Art. 169 § 4 k.p.c. dopuszcza przywrócenie terminu po upływie roku od uchybionego terminu tylko w wypadkach wyjątkowych. Ocena czy taki wypadek wyjątkowy należy do sądu, przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności faktycznych występujących w sprawie. Niewątpliwe jest jednak, że jeżeli do uchybienia terminu w sposób tak znaczący doszło z powodu stanu zdrowia strony, okoliczność ta powinna być przez stronę udowodniona odpowiednimi zaświadczeniami lekarskimi. Twierdzenie strony o zaburzeniach koncentracji, zawrotach głowy i problemach z zachowaniem równowagi nie są wystarczające do przyjęcia wyjątkowego wypadku w rozumieniu powołanego przepisu.

Prawidłowość postanowienia w części oddalającej wniosek o przywrócenie terminu powoduje, że skarga o wznowienie postępowania jest spóźniona. Sąd Apelacyjny trafnie zatem skargę, jako spóźnioną, odrzucił (art. 410 k.p.c.).

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 2 w związku z art. 398²⁰ i art. 398¹⁵ k.p.c. orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania zażaleniowego należnych pełnomocnikowi z urzędu reprezentującego powódkę w postępowaniu przez Sądem Najwyższym orzeczono na podstawie § 19 w związku z § 2 ust. 3 i § 6 pkt 7 oraz § 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 461).